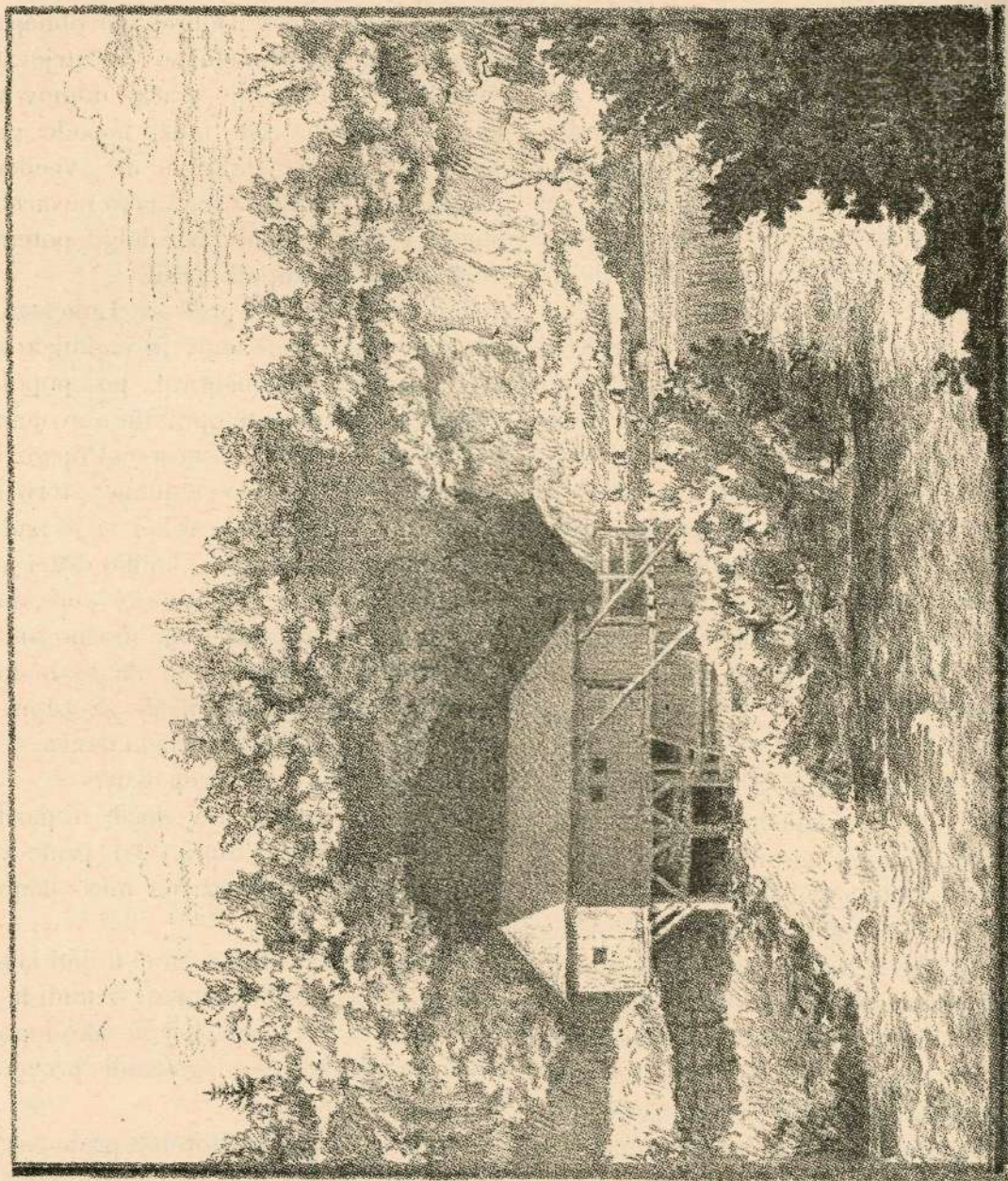

»Ti ne veš, kakšnega duha si. To ni po Gospodovem nauku. Štefan, mi se bojujemo z orožjem resnice, in ne z mečem.«

»Morebiti, pa jaz tega ne razumem. Jaz bi raji zgrabil za meč in rekel: Udarimo, kakor sv. Peter. Ta je prava! Kaj hočete? Luteranec že vé, kje je

Izvirek Ljubljance — Retovje pri Vrhniki.

(Črtica. Po priloži za »Dom in Svet« narišal M. S.)

resnica, pa ne mara zanjo.« — »Štefan, ti govoriš po svoji pameti. Kaj pa, ali ni nikogar danes iz Dobropolj?« — »Dosedaj še nikogar. Pa čas je za večerjo. Ali smem prinesiti kmalu? Drugi gospodje so vsi doma.« — »Pokliči jih

in prinesi na mizo!« — Nekoliko časa preide, potem se Štefan zopet vrne. — »Gospod, neki mož iz Dobropolj je tukaj in želi z vami govoriti.« — »Tako ga privedi noter! Kakor za nalašč! Pa počakamo z večerjo.«